

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/215/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712215080
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6712215080.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČL: 35 807 598, Pribinova ul. č. 25, 811 09 Bratislava zastúpený advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., IČO: 36 864 421, Grösslingova 4, 811 09 Bratislava proti odporcovi Slovenská republika - v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti SR, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o návrhu na prerušenie konania, na odvolanie navrhovateľa zo dňa 10. 12. 2013 proti uzneseniu Okresného súdu vo Zvolene č.k. 6C 176/2012-178 zo dňa 15. 11. 2013 takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu p o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný zamietol návrh navrhovateľa na prerušenie konania. V dôvodoch rozhodnutia uviedol: „Žalobca sa žalobami zo dňa 17.9.2012, doručenými súdu dňa 27.9.2012, vedenými tunajším súdom pôvodne pod spisovými značkami 6C/176/2012, 6C/177/2012, 6C/178/2012, 6C/179/2012, 6C/180/2012, 6C/191/2012, 6C/192/2012, 6C/193/2012, 6C/194/2012, 6C/195/2012, 6C/196/2012, 6C/197/2012 a 6C/203/2012, domáha voči žalovanému zaplatať náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy titulom nesprávneho úradného postupu, ktorého sa mal Okresný súd Zvolen dopustiť v exekučných konaniach vedených týmto súdom v prospech žalobcu. Uznesením č. k. 6C/176/2012-16 zo dňa 28.1.2013 súd tieto konania v zmysle § 112 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku spojil do jedného konania.

Dňa 28.10.2013 bol tunajšiemu súdu doručený návrh žalobcu na prerušenie konania z dôvodu, že žalobca podal na Ústavný súd SR podľa čl. 127 Ústavy SR sťažnosť pre porušenie práva na súdnu ochranu a práva na zákonného sudcu, zaručeného čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy SR. Žalobca nesúhlasí s rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorým tento súd rozhodol, že sudcovia Okresného súdu Zvolen nie sú z prejednávania vyššie uvedenej vecí vylúčení. Žalobca má za to, že sú dané objektívne dôvody na vylúčenie všetkých sudcov Okresného súdu Zvolen a rozhodnutie krajského súdu hodnotí preto ako nesprávne a zakladajúce zásah do jeho základných práv, konkrétne práva na zákonného sudcu, práva na prerokovanie veci nestranným súdom a práva na nestranný súd zriadený zákonom. Z dôvodu snahy o dosiahnutie ochrany vyššie uvedených práv podal žalobca sťažnosť na Ústavný súd SR, ktorú zároveň priložil k uvedenému podaniu.

Na základe vyššie uvedeného má žalobca za to, že sú dané podmienky pre prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b) a § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., a to až do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti žalobcu, ktorej predmetom je porušenie jeho práva na zákonného sudcu a nestranný súd, a ktorej dôsledkom má byť zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevylúčenia sudcu povereného prejednaním veci.

Podľa § 109 ods. 2 písm. b) zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (O.s.p.) ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím

vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Ustanovenie § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. upravuje prípady, keď je súd obligatórne povinný prerušiť konanie v prípade, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť ani ako otázku predbežnú. Ide predovšetkým o otázky uvedené v ustanovení § 135 ods. 1 O.s.p.. K prerušeniu konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) O. s. p. súd fakultatívne pristúpi vtedy, ak prebieha iné konanie alebo ak dal podnet na také konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu a ktorú by si inak mohol predbežne vyriešiť sám (§ 135 ods. 2 O.s.p.).

V danom prípade žalobca návrh na prerušenie konania odôvodnil podaním ústavnej sťažnosti pre porušenie základného práva na súdnu ochranu, keď podľa jeho názoru krajský súd nesprávne rozhodol o nevylúčení sudcov Okresného súdu Zvolen z prejednávania predmetnej právnej veci, a preto je potrebné počkať na rozhodnutie ústavného súdu o tejto sťažnosti. Podanie sťažnosti na ústavný súd však žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal (napr. dokladom preukazujúcim odoslanie takej sťažnosti, resp. potvrdením o prijatí takej sťažnosti ústavným súdom), keď iba zo samotnej fotokópie sťažnosti nevyplývalo, že taká sťažnosť bola skutočne na ústavný súd podaná, pričom je na účastníkovi, ktorý podáva určitý procesný návrh, aby svoje tvrdenia odôvodňujúce podanie takej sťažnosti aj riadne a hodnoverne preukázal.

Súd sa navyše nestotožnil s názorom žalobcu, že prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu, keďže v danom prípade ide o otázku procesného charakteru, ktorá nemá priamy dopad na posúdenie nároku žalobcu, t. j. nemá priamy súvis s vyriešením sporu vo veci samej, a teda nejde o prejudiciálnu otázku, od vyriešenia ktorej priamo závisí výsledok sporu. V predmetnej veci žalobca zaujalosť zákonného sudcu, ktorý vec prejednáva, namietal už v podaných návrhoch na začatie konania. O jeho námietke bolo postupom podľa § 16 ods. 1 O. s. p. rozhodnuté uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici ako súdom nadriadeným, ktorý rozhodol, že sudca Mgr. Dalibor Miľan nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania týchto vecí, keďže v dotknutých exekučných veciach nerozhodoval. Rešpektujúc rozhodnutie krajského súdu ako nadriadeného orgánu, keďže o námietke žalobcu už bolo zákonným postupom rozhodnuté, mal súd za to, že nie je dôvod na prerušenie konania, preto návrh na prerušenie konania ako nedôvodný zamietol.“

Proti uzneseniu obsiahle odvolanie podal navrhovateľ. V závere odvolania uviedol: „S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu a vytknuté procesné chyby žiadame, aby odvolací súd zrušil uznesenie okresného súdu a vec vrátil tomuto súdu na opätovné prejednanie“.

Argumentácia odvolateľa sa však netýka otázok vecnej správnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa, ale opätovne sa vracia k tomu, či vo veci mohol rozhodovať sudca Okresného súdu Zvolen, týkalo sa tiež otázok pojednávania vo veci samej a z odôvodnenia odvolania tiež vyplýva, že uznesenie okresného súdu považuje odvolateľ za nepreskúmateľné.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu určenom § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a uznesenie okresného súdu potvrdil podľa § 219 ods. 1 OSP ako vo výroku vecne správne.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 219 ods. 2 OSP).

V danej veci odvolací súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by spochybňovali správnosť uznesenia súdu prvého stupňa. Z obsahu spisu vyplýva, že procesný súd správne postupoval, keď zamietol návrh na prerušenie konania. Dôvody, pre ktoré tak urobil, okresný súd správne a podrobne rozobral v odôvodnení svojho uznesenia. V podrobnostiach na tieto dôvody odvolací súd poukazuje.

Vytýkané procesné pochybenia súdu prvého stupňa sa buď netýkajú okolností vydania konkrétneho rozhodnutia, alebo už boli zodpovedané v uznesení súdu prvého stupňa.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.